

Schiller Instituttets Venner stiller op til folketingsvalget som kandidater uden for partierne

København, 28. maj 2015 – »Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig«, med et billede af Verdenslandbroen og kandidaten, lyder vore valgplakater, der sættes op i Danmark (se: www.sive.dk), efter at statsminister Helle Thorning Schmidt i går udskrev valg til Folketinget. Valget finder som bekendt sted om tre uger, den 18. juni.

Fire aktivister fra Schiller Instituttets Venner, med Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg, i spidsen, stiller op som kandidater uden for partierne. I Københavns Storkreds stiller Tom Gillesberg op, i Københavns Omegns Storkreds Christian Olesen, i Østjyllands Storkreds Poul Gundersen og i Nordjyllands Storkreds Hans Schultz. I går og i dag blev der hængt 750 valgplakater op i København, og i hver af de to jyske storkredse kommer der 200 plakater op.

Dette vil direkte sætte Schiller Instituttets/LaRouche-bevægelsens kampagne for at få Europa og USA til at gå med i BRIKS, i stedet for finansielt og økonomisk sammenbrud og krig, på den politiske dagsorden i Danmark. Allerede i dag blev Tom Gillesberg kontaktet af et af de større medier, der bad om et interview.

Stay tuned på www.sive.dk for dækning af vores valgkamp.

Schiller Instituttets Ugeavis 20/21 2015:

Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

Download (PDF, Unknown)

DET ER UDE MED EUROEN!

– Den dødbringende nedskæringspolitik afvises; Hvad med USA?

26. maj 2015 – De fortsatte rapporteringer indikerer, at den bankerotte euro er ved at gå ned, og Grækenland er ikke årsagen, selv om en græsk betalingsstandsning kan blive udløsermekanismen. Den voksende panik over den overhængende, græske betalingsstandsning hos visse personer i den tyske og franske regering – og i Obamas Hvide Hus – repræsenterer ganske enkelt, at de ved, at eurosystemet er ved at gå ned. De kan ikke længere udskyde det uundgåelige. Grækenland betyder ganske enkelt, at Wall Streets og [City of] Londons år med at udsætte afskrivningen af værdiløs gæld i deres regnskaber, er forbi. »Markederne er illikvide!«, jamrer de. Nej: Banksystemerne er insolvente. Euroens sammenbrud er over hele

Europa. En græsk webseite, DefenseNet, tilføjer i dag det stød, at 26,5 billion dollar i udenlandske valutaderivater vil nedsmelte sammen med euroen.

Tilbage den 18. februar udstedte stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, en international erklæring om det, han kaldte »den græske gældssvindel«, der gav kraftig støtte til den nye, græske regering. Erklæringen viste, at den »Græske bailout«, som den bedragerisk blev kaldt, fra 2012, var den sidste, større bailout (redningspakke) til London- og eurosistem-bankerne.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, sagde LaRouche dengang. »Gælden er illegitim, den kan ikke betales, og den er frugten af en kriminel virksomhed under anførsel af London, som fuldstændigt må lukkes ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden udbruddet af en generel krig i Europas centrum. Dette må anbringes højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA. Hvis man ønsker at undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre.«

Denne vurdering fra LaRouche bekræftes nu, som reelle hændelser.

I valg i denne weekend afviste endnu to europæiske befolkninger – Polen og Spanien – Wall Streets og Londons dødbringende nedskæringspolitik, som er blevet dem påtvunget med hjælp fra de aktuelle, korrupte, tyske og franske regeringer.

Denne fascistiske nedskæringspolitik er en fejlkalkulering, der har truet Grækenland, og hele verden, med massedød. Den afvises af europæiske regeringer, mens Kina og BRIKS tilbyder dem økonomisk vækst og teknologisk fremskridt gennem deres nye udviklingsbanker. Den væltes af pinden i Latinamerika i et voksende partnerskab med Kinas derværende infrastruktur- og industriinvesteringer, der fokuserer på store projekter for højhastighedsjernbaner, havne og energiprojekter.

Hvad med USA? Kan fornægtelsen af ferskvand – og fødevareproduktion – i Californien af guvernør Jerry Browns diktater ændres? Vandet er der; Brown må afsættes, og teknologierne til at producere det indføres. Kan vi udvikle et landsdækkende højhastigheds-jernbanesystem her, som Kina har gjort det, på et årti? Kan vi give beskæftigelse og uddannelse inden for produktionssektoren til, især, Amerikas unge mennesker og skabe den nationale kreditinstitution, der kan sætte dette i værk?

Dette betyder, at Obama, der går ind for krig, skal smides ud. Hvis det amerikanske system kan sættes tilstrækkeligt hurtigt i bevægelse til at fjerne Obama, kan vi ændre nationens politik.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

27. maj 2015:

Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

»Kina er hastigt i færd med at ændre det verdensøkonomiske landkort ... og at bidrage til en vækstcyklus uden fortilfælde«, erklærede Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Konference om Latinamerika og Caribien (ECLAC), i går entusiastisk, som vært for en konference om ECLAC i Santiago, Chile, med deltagelse af Chiles præsident Michelle Bachellet og den besøgende, kinesiske premierminister Li Keqiang. Konferencen havde den passende titel: »Mod en ny æra af

økonomisk samarbejde.«

Chile var det sidste ben på Lis tourné til fire lande i Sydamerika, og han meddelte, at hans regering ville opfordre kinesiske selskaber til at deltage i bygningen af en »tunnel mellem to oceaner«, der forbinder Chile og Argentina, under Andesbjergene, og som ville være nøgleelementet i en transkontinental jernbane, der forbinder Atlanterhavet og Stillehavet gennem Chile, Argentina, Paraguay og Brasilien. Blot få dage forinden havde Kina, Peru og Brasilien underskrevet et forståelsesmemorandum om en forundersøgelse af en anden, mere nordligt beliggende transkontinental jernbane tværs over Sydamerika.

Det bør bemærkes, hvor langt, og hvor hurtigt, tingene har udviklet sig i Sydamerika på under et år, siden BRIKS-Unasur-topmødet fandt sted i Brasilien i juli 2014. Som vi dengang bemærkede, havde Argentina anført vejen tidligere i foråret ved at være det første land, der brød med det synkende, transatlantiske system og ved at alliere sig med BRIKS, og nu følger størstedelen af Sydamerika efter.

Det britiske Imperium og deres marionet Obama 'are not amused', men de har ikke ret mange kort på hånden, som de kan spille ud med for at standse dette fremvoksende Nye Paradigme, bortset fra at lancere en atomar, Tredje Verdenskrig – og naturligvis ved at bruge den totalt miskrediterede, såkaldte »Duggan-affære« i forsøg på at bagtale Lyndon LaRouche, der har været en af de drivende, intellektuelle kræfter bag Verdenslandbroen, der nu er under opførelse af BRIKS og deres allierede.

Som optakt til indeværende års BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, den 8.-9. juli, tager lignende, strategiske udviklinger nu form omkring Grækenland og Europa – men forløbet vil blive anderledes end i Sydamerikas situation, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Denne udvikling involverer USA direkte – samt faren for, at præsident Obama vil lancere en atomkrig på kort

sigt.

Grækenlands regering gør det fortsat klart, at de har valgt at udbetale lønninger og pensioner til deres forarmede befolkning snarere, end de vil fortsætte med at betale IMF og landets øvrige kreditorer for gæld, der for størstedelens vedkommende er illegitim. Hvis Grækenland virkelig ikke betaler sit 300 million euro store afdrag til IMF den 5. juni, så vil landets 30-dages afdragsfri periode – efter hvilken en officiel betalingsstandsning kunne blive erklæret – udløbe den 5. juli ... tre dage før BRIKS-topmødet åbner i Ufa!

Vil Angela Merkel og kompagni virkelig være dumme nok til at skubbe Grækenland ud af Eurozonen? Hvis ja, så har Lyndon LaRouche gentagne gange advaret om, at det vil blive ikke Grækenlands, men hele det transatlantiske finanssystems død, som vel at mærke under alle omstændigheder er totalt bankerot.

I dag understregede LaRouche, at verden befinder sig på lynnedtælling til en potentiel atomkrig, hvis Obama ikke bliver fjernet fra embedet. Når Eurozone-systemet nedsmelter, vil dette tvinge krisen til USA som hovedscenen. Wall Street og relaterede institutioner vil gå ned, og hvis Obama fortsat sidder i præsidentembedet, vil verden have kurs mod krig.

Martin O'Malleys kommende annoncering den 30. maj af sit kandidatur til USA's præsident, understregede LaRouche, vil forandre alt i dette land.

Hillary Clinton vil ikke klare det; hendes kandidatur vil ikke fungere. Republikanerne har også store problemer. Så når sammenbruddet af det europæiske system kommer, vil spørgsmålet blive udfordret i USA. Hvilket betyder, at de næste par uger bliver afgørende.

I løbet af de næste tre uger vil nationer på diverse kontinenter blive direkte præsenteret for Lyndon LaRouches programatiske alternativ til det nuværende folkemorderiske system: den 28. maj, på konferencen i Lima, Peru, hvor Helga

Zepp-LaRouche og Kinas dr. Liu Youfa vil være talere; den 6. juni, på vores næste, store konference i New York City; osv.

Så nyd Det britiske Imperiums nederlag.

**RADIO SCHILLER den 26. maj
2015:**

**Finansboble og euro systemet
på vej ned;**

BRIKS systemet på vej op

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche:

BRIKS-staternes dynamik:

**Rædsel for Imperiet, Håb for
Verden**

Wiesbaden, 23. maj 2015 – Modsætningen kunne næppe være større: BRIKS-nationerne, og her især Kina, såvel som de

stater, der flokkes omkring dets nye økonomiske system og finanssystem, koncentrerer sig om opbygning, udvikling og forbedring af befolkningens livsbetingelser. De transatlantiske regeringer forsumper derimod i et morads af skandaler og begår oven i købet den eneste synd, der selv i de skrupelløses rige er utilgivelig: De bliver taget i deres intriger – som præsident Obama i affæren om attentatet i Benghasi i 2012, drabet på Bin Laden eller NSA-affæren med forbundskansler Merkel, eller storbankerne med deres bedragerier.

Præsident Putins rådgiver Sergei Glasjev kom med en præcis opsummering den 22. maj på BRIKS' VII. Akademiforum i Moskva: BRIKS' Nye Udviklingsbank er ikke et alternativ til IMF og Verdensbanken, men et supplement til dem; BRIKS-banken tager de udfordringer op, som i øjeblikket bliver ignoreret af de vestlige finansinstitutioner. IMF fremmer udelukkende spekulanternes interesser, idet barriererne for spekulativ kapital bliver afskaffet. Den enorme mængde af spekulativ kapital, der via seddelpresse for dollar, euro, pund og yen når frem til BRIKS-staterne i form af spekulative bølger, destabiliserer disse nationaløkonomier snarere, end de gavner deres tilbagestående udvikling. Derfor måtte BRIKS-staterne slå deres finansinstitutioner sammen for at finansiere deres langsigtede udviklingsprogrammer.

I mellemtiden er Kina, inden for rammerne af politikken for Den nye Silkevej, i færd med at investere de enorme valutaeserver, som det pga. en restriktiv eksportpolitik frem for alt fra USA's side – og her især vægringen ved at eksportere den såkaldte »Dual-Use-Teknologi« – har samlet sammen, i sammenhæng med multilaterale aftaler. Sammen med Pakistan investerer Kina 46 mia. dollar i en fælles udviklingskorridor; under den indiske premierminister Modis seneste besøg afslørede Kina projekter i størrelsesordenen 32 mia. dollar, og under premierminister Li Keqiangs besøg i Brasilien, projekter i størrelsesordenen 73 mia. dollar,

efterfulgt af andre projekter med andre latinamerikanske stater. Især var den kinesiske premierminister Lis besøg i stand til, på få dage, at neutralisere storangrebet på præsident Dilma Rousseff, som havde til formål at brække Brasilien ud af BRIKS-alliancen og sabotere Brasiliens deltagelse i den Nye Udviklingsbank, og i stedet for dette, at intensivere det kinesisk-brasilianske samarbejde.

Kinas og BRIKS-staternes politik viser vejen til fremtiden; det er tydeligvis også den tyske ambassadør i Beijing, Michael Clauss' mening. Til *South China Morning Post* erklærede han, under AIIB's, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbanks, tredages stiftelsesmøde i Singapore, at Tyskland ville være medlem af bestyrelsen for AIIB, og at Frankfurt skulle være hjemsted for den europæiske AIIB-filial.

Hvor let ville det ikke være for Tyskland og de andre europæiske nationer at overvinde den umiddelbart truende detonering af euroen! I stedet for at holde fast på, at Grækenland fortsat skal massakrere sin egen befolkning for at betale sin gæld, som for 97 % 's vedkommende har vist sig at være til gavn for de europæiske banker, kunne de, efter en gældsnedskrivning som den, der blev aftalt for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, udstede lignende kreditter til Grækenland til udvikling af landets realøkonomi, som Kina i øjeblikket gør det til dusinvis af nationer. Men, så længe den tyske regering ser sig selv som statholder for det anglo-amerikanske imperium (med EU som dette imperiums regionale udtryk), vil den i stedet holde fast ved sin politik, der risikerer at styrte os ud i kaos.

Med en noget forsinket reaktion hidser den amerikanske finansanalytiker Robert Berke i magasinet *Time* sig nu op over Kinas to år lange Silkevejspolitik, der kunne føre til et »revolutionært skift« mht. det globale, økonomiske landkort og til en alvorlig øst-vest-konfrontation. Han fremfører dernæst,

så det ikke er til at tage fejl af, som talerør for den britiske imperie-faktion, den trussel, at det store skakspil mellem øst og vest om overherredømmet i Eurasien fortsætter, og at geopolitiske konflikter over det Nye Silkevejsprojekt kunne igangsætte en ny Kold Krig, hvis udgang er helt åben.

Deutschlandrundfunk har tilsyneladende også stået på sidelinjen i to år mht. betydningen af den Nye Silkevej. Men nu har *Duetschlandrundfunk* samtidigt med artiklen i *Time* bragt en udsendelse, der absolut ikke står tilbage for denne mht. geopolitisk ophidselse. I stedet for at begribe den chance, der med Xi Jinpings inkluderende »win-win-politik« netop består i overvindelsen af en geopolitik, der har beskåret det 20. århundrede to verdenskrige, opremser denne udsendelse de samme, gennemtyggede påstande, som Det britiske Imperium til enhver tid tygger drøv på, om, hvorfor Silkevejen angiveligt ikke vil fungere. Samtidigt bliver de virkeligt nye elementer, der vækker begejstring, om en vision for fremtiden, og den strategiske forståelse, som er uden fortilfælde, mellem BRIKS-staternes statschefer, fuldstændigt udeladt – en for massemedierne desværre så typisk tilsløring gennem udeladelse og vildledende sammensætning af kendsgerninger.

I mellemtiden finder der i USA's regeringsinstitutioner et oprør sted imod Obamaregeringen, der meget hurtigt kunne ændre den strategiske situation. Fra Seymour Hersh' højeksplosive artikel, der præsenterer omstændighederne ved Osama Bin Ladens mord, som står i diametral modsætning til Obamaregeringens officielle version, og til den militære efterretningstjeneste DIA's, Defense Intelligence Agency, frigivne dokumenter om de faktiske hændelser i forbindelse med angrebet på den amerikanske ambassadør Stevens og tre medarbejdere i Benghazi i Libyen den 11. september 2012, er der nu kommet fakta på bordet, der kun tillader den ene konklusion, at Obama har løjet. Disse dokumenter afslører, at der allerede en dag senere, den 12.9.2012, forelå beviser for, at 1. angrebet foregik for al-Qaedas regning og altså på ingen måde var en

»spontan protest« over en anti-islamisk video; at 2. det drejede sig om våbenleverancer fra Libyen til de syriske oprørere; og at 3. man allerede på det tidspunkt vidste, at disse oprøreres mål var at oprette et islamisk kalifat. I betragtning af IS' nylige, »overraskende« successer i Ramadi og Syrien er denne vurdering fra 2012 højeksplosiv.

Alle disse baggrundsomstændigheder, der nu er blevet kendt, undersøges af formanden for Den amerikanske Kongres' Benghazi-komite, republikaneren Trey Gowdy, så vel som også daværende udenrigsminister Hillary Clintons rolle i affæren, der vel burde høre til hendes største bekymringer med hensyn til hendes ambitioner om at blive præsidentkandidat. Forfatteren Ed Klein har i sin bog om konflikten mellem Obama-parret og Clinton-parret hævdet, at Obama lagde pres på Hillary, til fordel for hans daværende præsidentvalgkamp, for at hun skulle lyve om Benghazi.

Bag dette oprør i regeringsinstitutionerne skjuler der sig endnu mere end disse skandaler, hvor oprørende de end i sig selv er. I virkeligheden drejer det sig om USA's identitet: Handler USA, militært og som finansmagt, som Det britiske Imperiums udøvende organ, hvilket bl.a. kommer til udtryk i konfrontationsstrategien over for Rusland og Kina, og som fremmaner en umiddelbar fare for en atomar verdenskrig, udløst gennem Ukraine – eller kan USA atter bringes tilbage til den vej, hvor det begyndte sin historie, nemlig som en republik, der var forpligtet over for det almene vel? Bevarelsen af verdensfreden afhænger af udfaldet af denne debat.

Det var ligeledes i Richard Nixons tilfælde, hvor det rent overfladisk drejede sig om noget helt andet i Watergate-affæren, slutteligt en beslutning i regeringsinstitutionerne om at stille ham en rigsretssag i udsigt, der dernæst bevægede ham til at træde tilbage. På samme måde blev det nu, efter offentliggørelsen af DIA-dokumenterne, for første gang heftigt diskuteret at stille Obama for en rigsret, og det i begge de politiske lejre.

Hele krisen – fra Grækenland, Ukraine, finanssystemet og til skandalerne i USA – der tilspidses frem til beslutningstidspunktet, reduceres ned til det altafgørende spørgsmål, om menneskeheden i rette tid kan præstere det spring at befri sig fra geopolitikkens selvdestruktive dynamik og hæve sig op på menneskehedens fælles måls højere plan. Til dette formål byder Kinas og BRIKS-staternes tilbud om at samarbejde om virkeliggørelsen af den Nye Silkevej på en gylden – og eneste tilgængelige – lejlighed.

Det er en uigendrivelig kendsgerning, at Schiller Instituttet i 25 år har foreslået og grundigt udarbejdet denne politik med Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej; den blev for nylig atter aktualiseret i form af en omfattende rapport på 370 sider, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge* (»Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«)[1]. Programmet for overvindelsen er der altså – det, vi har brug for, er modige medkæmpere, der hjælper med at bringe de europæiske nationer om bord!

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Kina afslører sine planer om at blive en produktions-supermagt

20. maj 2015 – Kinas Statsråd har afsløret en national plan, »Made in China 2025«, der fokuserer på at gøre Kina til en produktions-supermagt. *Xinhua* rapporterer, at planen er blevet godkendt af premierminister Li Keqiang. Rapporten siger også,

at denne plan vil blive efterfulgt af yderlige to planer for transformeringen af Kina til verdens førende vareproduktionsmagt i 2049, som er 100-året for republikkens grundlæggelse.

Handleplanen stiller krav om en »omstrukturering af vareproduktionssektoren« og den sandsynlige fjernelse af overkapacitet, der findes i nøgleindustrier som stål, rapporterer *The Diplomat* i dag. For at opnå målet identificerer rapporten ni prioritetsopgaver: forbedring af innovation inden for varefremstilling, en integration af informationsteknologi og industri, en styrkelse af det industrielle grundlag med fremme af kinesiske mærker, gennemtvungelse af grøn varefremstilling, promovering af gennembrud inden for 10 nøglesektorer, fremme af omstrukturering inden for varefremstillingssektoren, promovering af serviceorienteret varefremstilling og serviceindustrier, der er relateret til varefremstilling, og internationalisering af varefremstilling.

De 10 nøglesektorer, inden for hvilke Kina søger gennembrud, er: ny informationsteknologi, numeriske kontrolredskaber og robot-teknik, rumfartsudstyr, teknisk udstyr til brug på havet og højteknologiske skibe, jernbaneudstyr, redskaber til energibesparelse og ny energi, elektricitetsudstyr, nye materialer, biologisk medicin og medicinsk udstyr, samt landbrugsmaskiner.

For at opfylde disse opgaver, rapporterer *Xinhua*, vil »Made in China 2025« fokusere på fem store projekter, inklusive etablering af et center for innovation af varefremstilling og introduktion af en række politikker for at intensivere reformer af institutioner med det formål at styrke den finansielle støtte.

Med premierminister Lis ord, skriver *The Diplomat*, ønsker Beijing at gå fra »Fremstillet i Kina« til »Opfundet i Kina«.

Højtplaceret indisk regeringsperson: Infrastruktur er en offentlig statsværdi

Berlin, 20. maj, 2015 – På et panel om Modi-regeringens ambitiøse »100 Smart Cities«-program for Indien, der afholdtes i forbindelse med Den asiatiske Stillehavsuge i Berlin i dag, rapporterede Pradeep Puri fra Indiens Føderale Råd for Handel og Industri (FICCI) om de blandede erfaringer med offentligt-private partnerskaber og erklærede: »Infrastruktur er en offentlig, statslig værdi, og staten må påtage sig ansvaret.« Måske lige borstet fra i USA, så er dette et princip, der er anerkendt over hele verden, og det kan ikke være anderledes i Indien. Indiens basale infrastrukturbehov er enorme: Puri og andre indiske talere talte om et minimumsbeløb på 1,3 billioner dollar, som må investeres for at gøre indiske byer egnede til at leve i og forhindre dem i at synke ned i slum. Frem til 2050 må der skabes henved 500 millioner nye jobs i Indien, og de fleste vil blive inden for bymæssige områder; 60 af disse 100 byer vil have en befolkning på 1 million mennesker og mere, og seks af dem vil hver have en befolkning på mere end 10 mio. mennesker.

Modis Smart Cities-program skal, som flere indiske talere påpegede, ikke begrænses til 100 byer, men er tænkt som en drivkraft for at få alle landets flere tusinde byer involveret. »Smart« indebærer ikke alene IT og elektronik; det indebærer først og fremmest at tilvejebringe en garanteret og billig forsyning af ferskvand, energi, kloakering og offentlige sundhedstjenester, så vel som også offentlig

transport, for hver eneste borger i Indien. Modis program gælder for alle indiske borgere, ikke kun for en rig elite, der ønsker at kopiere vestlig livstil – Indien vil blive en moderne nation, men vil have sin egen særlige karakter. Og befolkningen støtter Modi, som paneldeltagerne understregede.

En repræsentant fra det tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) (Kreditanstalt for Genopbygning), som under dette panel af *EIR* blev spurgt om samarbejdet med de nye finansinstitutioner, BRIKS' NDB (Nye Udviklingsbank) og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank), sagde, at han bød disse nye spillere velkommen på det internationale marked, og at KfW helt bestemt ville arbejde sammen med dem, idet AIIB begynder at operere først og NDB lidt senere, efter hans mening. Han tilføjede, at han mener, de nye banker vil konsultere KfW om, hvorledes den udfører sit arbejde, men dernæst vil de naturligvis udføre deres arbejde på deres egen måde.

Måske Europa skulle byde Den nye Silkevej velkommen for at komme ud af sin knibe?

20 maj 2015 – Direktøren for Internationale Sikkerhedsstudier ved Royal United Services Institute (RUSI), med hjemsted i Storbritannien, og det britiske monarkis førende tænketank for militære efterretninger, er gået med på holdet for at samarbejde med Kinas Nye Silkevej snarere end at forsøge at tilbageholde det uundgåelige tidevand.

Idet han måske gav udtryk for en »realistgruppe« i Europa, fremførte Raffaello Pantucci i et interview, han gav til det

russiske nyhedsagentur *Sputnik*, at »der fejer en økonomisk kraft langs med Silkevejen, der bringer Kina stadig tættere på de europæiske markeder«, og at det er en »dynamik, der under alle omstændigheder vil finde sted, og som allerede er i gang«, hvad enten man kan lide det eller ej. Så i stedet for at bekæmpe det, bør Europa overveje de »potentielle muligheder«, det tilbyder, argumenterede Pantucci. Herefter opsummerede *Sputnik* hans argument: »Det kinesiske tiltag med Den nye Silkevej kan blive en udvej for EU, der lider under sin langvarige, økonomiske tilbagegang, og kunne styrke magterne på det eurasiske kontinent både politisk og økonomisk.«

Et lignende perspektiv blev præsenteret af Vasilis Trigkas fra Carnegie-Tsinghua-Centret for Global Politik i en artikel, der fremfører: »Dette initiativ [Kinas Nye Silkevej] tilbyder Grækenland i særdeleshed en mulighed for at genvinde de seneste tyve års tabte, økonomisk rum og blive en teknologisk fremskreden og serviceorienteret [! -red.] økonomi. Dette strategiske *deus ex machina*^[1] er blevet endnu mere afgørende nu, da Grækenland oplever en langvarig depression med en arbejdsløshedsrate på 27 %, pr. december 2014.«

[1] Udtrykket *Deus ex machina* er latin og betyder løst oversat »gud fra en maskine«. Med maskine henvises i dette tilfælde til de kraner, der i skuespil i det gamle Grækenland blev brugt til at sænke skuespillere ned på scenen fra oven. (Wikipedia)

Titelbillede:

Schiller Institut Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Regimeskift-maskinen op i omdrejninger i Nordafrika, Mellemøsten og på Balkan

21. maj 2015 – Der fejer i øjeblikket en vind af regimeskift-krige og -opstande, som er konstrueret af London/Washington/Riyadh-aksen, hen over det eurasiske kontinents Middelhavsområde, med, i forreste linje, Libyen, Syrien og Makedonien, men hvor andre scener for handling ikke er udelukket.

* Libyen: Den legitime regering, der i øjeblikket har base i Tobruk, sendte et brev til FN, hvori der stod, at regeringen er åben for at diskutere planer med EU/NATO om at kontrollere mennesketrafikken fra de libyske kyster. Dette ses som en sindelagsændring, idet både regeringen i Tobruk og putsch-regeringen i Tripoli begge hidtil har været modstandere af enhver udstationering af EU/NATO-flådefartøjer imod disse menneskehandlere. Rusland skal fortsat være modstandere af tiltaget.

EU/NATO-planen, hvis gennemført, vil føre til en militær involvering og vil forøge den bevåbenede modstand. Det må ses som en britisk operation for at fortsætte den ødelæggelse, som Imperiet indledte med den voldelige afsættelse af Gaddafi i 2011.

* Makedonien: Russiske medier citerer serbiske kilder, der rapporterer, at både den amerikanske ambassadør og EU's repræsentant havde deltaget i anti-regeringsdemonstrationen den 18. maj i hovedstaden Skopje. Alt imens ingen andre kilder bekræfter denne rapport, så er der masser af beviser på, at

Makedonien er udset som mål for en operation i Maidan-stil.

En centraleuropæisk kilde, der i øjeblikket befinder sig i Moskva, sagde til *EIR*, at han ser et lignende scenario blive forberedt: anti-regeringsdemonstrationer og dødsfald eller tilskadekomne, der tilskrives regeringens ansvar, med det formål at få et påskud til at gennemføre et kup, støttet af folkemængden.

Den politiske analytiker Stefan Haderer skrev i dag i *Wiener Zeitung*, at »Makedoniens vej har længe været fastlagt af Obamaregeringen. I juli 2014 besøgte Victoria Nuland, den førende, amerikanske diplomat [sic] for Europa og hustru til den neokonservative Robert Kagan, Gruevski-regeringen i Makedoniens hovedstad, Skopje. Her lovede promoteren af 'Euromaidan', den ukrainske revolution, at NATO's udvidelse var en prioritet for fremtiden. Makedonien, sagde hun udtrykkeligt, fortjener sin 'retmæssige plads i NATO og Den europæiske Union'«.

Foto: Fra demonstrationerne den 18. maj 2015 i Skopje.

POLITISK ORIENTERING den 21. maj 2015: Den nye strategiske BRIKS-baserede verdensorden, video og audio

Med formand Tom Gillesberg

Financial Times indrømmer, TPP's formål er at stoppe Kina og Den nye Silkevej

19. maj 2015 – I dag erkendte Gideon Rachman fra Londons *Financial Times*, talerør for City of London, at TPP (Trans Pacific Partnership) ikke har noget med handel at gøre og har alt at gøre med at konfrontere Kina, men han advarede også om, at det ikke er tilstrækkeligt, og at strategiske forholdsregler også vil være nødvendige.

Rachman begynder med at angribe den i stigende grad overflødige Barack Obama: »Hvorfor er Barack Obama så desperat for at sikre en TPP-handelsaftale? Den langtrukne, officielle forklaring er, at den amerikanske præsident mener, at det ville nedbryde barriererne mellem 12 førende økonomier i Stillehavsområdet og således øge rigdommen. Den korte, sande version er: Kina ... hr. Obamas og den japanske premierminister Shinzo Abes underliggende motivationer er strategiske.«

Rachman siger, at Obama i realiteten indrømmede dette, da han sagde: »Hvis vi ikke skriver reglerne [gennem TPP], så gør Kina«, alt imens Abe indrømmede det i sin tale til Den amerikanske Kongres ved at sige, at TPP handlede om »demokrati og frihed«, og at »dets strategiske værdi er ærefrygtindgydende«.

Det mest afslørende er dog Rachmans indrømmelse af, at det virkelige mål er Den nye Silkevej: »Amerikas nylige mislykkede forsøg på at forhindre vigtige allierede i at tilslutte sig en Kina-sponsoreret Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank udviklede sig til en ydmygelse for USA. Det frygter nu, at

AIIB kunne blive instrumentalt i promoveringen af Kinas politik med 'Et bælte, En vej' – indsatsen for at bygge nye infrastrukturnetværk i hele det asiatiske Stillehavsområde, centreret omkring Kina.«

Men, klynker Rachman, »det er for sent til at forhindre Kina i at blive hjertet i den asiatiske økonomi«, og han antyder, at militærmagt vil være en nødvendighed: »Men alt imens USA stadig er den dominerende militærmagt i det asiatiske Stillehavsområde, så er Kina nu den fremherskende, økonomiske magt. En TPP-aftale vil gøre for lidt, og komme for sent, til at ændre dette.«

Billede: TPP-kort

Makedonsk »Maidan« er et forsøg fra London på at angribe hele BRIKS

18. maj 2015 – Den afgørende rolle, som BRIKS-bankens tilbud om medlemskab til Grækenland, der har bidraget til en skærpelse af den græske regerings forpligtelse over for sin befolkning imod de bankerotte EU-»kreditorer«, udgør, er blevet mødt med et modangreb fra London og NATO – i nabolandet Makedonien. Dette er et udtrykkeligt forsøg på i Makedonien at gentage »Maidan«-opstanden og statskuppet, der trak Ukraine ind i EU's og NATO's bankerotte arme for et år siden.

For en uge siden udeblev Grækenlands betaling til IMF, som »blinkede« og i realiteten foreslog et nummer, gennem hvilket

det ville betale (til sig selv) de 750 mio. dollar, som var »forfaldne« til betaling fra Grækenland. Grækenlands faste beslutning om at genoprette beskæftigelse, lønninger og pensioner – og ikke betale eller indgå aftaler om yderligere gæld, der kompromitterer dette – blev således tilstrækkeligt demonstreret. Grækenland er meget tæt på at give Kinas COSCO kontrakten til at udvikle Piræus Havn og det omkringliggende jernbanesystem.

City of Londons første modangreb er at kollapse det græske banksystem ved at bruge Den europæiske Centralbank til at fremtvinge et formelt brud med euroen der, hvor den (banken) ikke kan fremtvinge mere nedskæringspolitik. Renten på græske 2- og 3-årige obligationer stiger i dag voldsomt som resultat – men det sker også i andre, såkaldte »perifere« EU-økonomier og viser således en smitteeffekt, som det ikke var meningen skulle opstå.

Det andet våben mod de BRIKS-allierede nationer som helhed bliver brugt i Makedonien. Under en anti-regeringsdemonstration med 10-20.000 mennesker i hovedstaden Skopje, proklamerede oppositionslederen Zoran Zaev i går, at hvis premierminister Nikola Gruevski ikke trådte tilbage, »vil der blive krig her ligesom i Ukraine«. EU-diplomater marcherede åbenlyst i spidsen for demonstrationen – Maidans mærke. Zaev, hvis parti har modtaget finansiel støtte fra George Soros i årevis, sagde til NOVA-TV, der ejes af Soros, at oppositionen havde bragt »2.000 unge mennesker, der kan karate og kick-boksning«.

Makedonien ligger på Kinas Maritime Silkevej, på ruten for den gasledning ind i Europa, som Rusland og Tyrkiet har indgået aftale om, og Makedonien er i opposition til sanktionerne mod Rusland. Og landets økonomi vokser med en årlig vækstrate på 5 % iflg. IMF.

Foto: Makedoniens flere gange demokratisk valgte premierminister, Nikola Gruevski.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 19. maj 2015: Over hele planeten: En dyst mellem BRIKS-holdet og holdet for Verdenskrig

I de seneste uger er der sket en ekstraordinær konsolidering af det økonomiske partnerskab og den gensidige støtte mellem Kina, Indien og Rusland – kernen i BRIKS-impulsen for videnskabelig fremskridt og økonomisk vækst, der nu påvirker mange nationer. Et »broderskab«, som den stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, for nylig kaldte det, snarere end en alliance af nationer, af hvilke nogle er drivkraften bag den højeste produktions- og vækstrate i verden; og af hvilke andre har et desperat behov for netop dette.

Men de relativt bankerotte transatlantiske lande, med meget bankerotte banksystemer, driver verden hen imod krig – og ikke kun de spredende, folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika, som Bush og Obama, Blair og Cameron, og deres saudiske allierede, har indledt.

I denne uge var denne kamp udstillet til fuld, offentligt beskuelse i Sydkorea, hvor den indiske premierminister Modi og den amerikanske udenrigsminister Kerry samtidigt var på besøg.

Indien og Korea dannede et strategisk partnerskab; Korea udstedte kredit for 10 mia. dollars til indisk infrastrukturudvikling sammen med en forpligtelse til at bringe Sydkoreas succesfulde model for udvikling af landlige områder, for hvilket det er berømt, til Indien. Modi præsenterede fordelene ved sin »Fremstil i Indien«-kampagne for Korea.

På den samme dag skabte Kerry forfærdelse hos sine koreanske værter ved buldrende angreb på Nordkorea – bogstavelig talt krav om krig på halvøen – og stoppede det amerikanske, ballistiske missilforsvarssystem, som Korea ikke vil have, ned i halsen på dem.

Kerrys viceminister, Victoria Nuland, tilbragte tre dage i Ukraine, hvorefter landets præsident underskrev en lov, der i realiteten glorificerer landets samarbejde med nazisterne under Anden Verdenskrig og forbyder offentlig uenighed hermed; mens Obamaregeringen atter engang understregede, at tunge våben til Ukraine til at bekæmpe Rusland var »på bordet«.

Og London gjorde aggressivt udfald mod Makedonien med anti-regeringsdemonstrationer under anførsel af europæiske diplomater og med løfte om »en krig her, ligesom i Ukraine«. Makedonien er et vigtigt led i Kinas »Maritime Silkevejskorridor« for havne og jernbaner, og landet opponerer mod anti-russiske sanktioner. Angrebet mod Makedonien er et angreb på hele BRIKS, som tydeligvis giver Grækenland en levende mulighed for at undfly den morderiske nedskæringspolitik og økonomiske depression, som er blevet landet påtvunget af organisationer, der agerer for EU.

BRIKS-dynamikken må blive den sejrende. Den aktuelle USA/NATO-politik med at ødelægge BRIKS-kombinationen, omringe og konfrontere både Rusland og Kina, er ikke alene en bankerot politik; den fører til atomkrig og en potentiel udslettelse af menneskeheden.

Fjern Obama – hvis eget parti er i oprør mod ham over hans pro-Wall Street- og pro-London-politik – og så vil en ny retning for Amerika hen imod BRIKS-dynamikken være mulig.

Fjern Obama – der i dag udråbte Camden, New Jersey, med sin 15 % 's arbejdsløshedsrate, til at være »et løfterigt symbol for nationen« – og så vil Wall Street kunne besejres, med begyndelse i en ny Glass/Steagall-lov for at smide kasinospekulationen ud af banksystemet.

Fjern Obama, og skab en bølge af kredit til produktivitet og beskæftigelse ved hjælp af Alexander Hamiltons kreditpolitik – og USA vil kunne gå med i BRIKS' genopbygning af nationernes, inklusive sin egen, økonomi og nedbrudte arbejdskraft.

Ruslands udenrigsminister Lavrov knytter opstand i Makedonien til antirussisk politik; Udenrigsministeriet advarer om 'farvet revolution'

17. maj 2015 – Ifølge TASS knyttede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fredag, den 15. maj, den aktuelle opstand i Makedonien sammen med den makedonske regerings afvisning af at støtte sanktioner [mod Rusland], og han advarede om faren for terror i hele Balkan.

»Begivenhederne i Makedonien finder sted på baggrund af

Makedoniens afvisning af at støtte sanktioner mod Rusland, samt planerne om konstruktionen af Turkish Stream-gasledningen«, sagde Lavrov.

»Med hensyn til udviklingerne i Makedonien, som reflekterer den usikre situation også i andre dele af Balkan, frygter vi alvorligt, at det drejer sig om manifestationer af velforberedte terrorhandlinger, som er i færd med at blive planlagt og iscenesat«, sagde Lavrov.

»I denne forbindelse er vi meget bekymrede over udviklingerne i Kosova og visse områder i Bosnien og Herzegovina.« Ministeren sagde, at Islamisk Stat allerede er aktiv i denne region, og »forsøger at rekruttere unge mennesker for at sende dem til Mellemøsten og Nordafrika for at deltage i terroraktivitet.«

»EU, inklusive dens afdelinger på Balkan, bør ikke indtage en strudse-holdning og forsøge at fremstille tingene, som om det var den eneste hændelse, og at der ikke står nogen organisation bag«, sagde han.

Lavrov sagde, at han var sikker på, at regeringsfolk i Bruxelles var udmærket klar over, hvad der egentlig foregik, men »skammer sig over at indrømme det«. »For de forsøger sandsynligvis at retfærdiggøre ineffektiviteten af deres indsats«, sagde den russiske udenrigsminister.

»Vi har støttet de makedonske myndigheders handlinger og tilskynder alle de politiske kræfter til at indlede en dialog, uden forsøg på nogen forfatningsstridige handlinger«, sagde Lavrov.

Lørdag advarede det Russiske Udenrigsministerium om, at uroligheder i Makedonien kunne føre til en vestligt koordineret farvet revolution. Ministeriet citerede rapporter i de serbiske medier om en person af montenegrinsk nationalitet, som man havde opdaget havde assisteret kosova-albanske ekstremister i Makedonien, som »overbevisende bevis

for planer, der er lanceret udefra, om at destabilisere den politiske situation i landet og således skubbe det ud i en farvet revolutions afgrund«.

Søndag, den 17. maj, protesterede ti tusinder af demonstranter på Skopjes centrale plads med krav om premierminister Gruevskis tilbagetræden. Zoran Zaev, lederen af den Socialdemokratiske Makedonske Union, svor på, at han ville fortsætte med protesten, indtil Gruevski træder tilbage. »Vi vil ikke opløses, før premierministeren opfylder vore krav og går af«, bemærkede Zaev. Han tilføjede, at hvis Gruevski ikke trækker sig, »vil Makedonien se en krig ligesom i Ukraine«.

Foto: Tusinder protesterer i Makedonien og kræver premierminister Nikola Gruevskis afgang. Han blev premierminister i juli 2006 efter at have vundet parlamentsvalget. Hans parti vandt efterfølgende parlamentsvalgene i juni 2008, juni 2011 og sluttelig i april 2014 og sikrede ham således en ny periode som premierminister.

BRIKS-banken er en klar valgmulighed for Grækenland

16. maj 2015 – Den offentlige debat fortsætter i Grækenland, om landets mulighed for at tilslutte sig BRIKS' Nye Udviklingsbank. Panagiotis Roumeliotis, viceformand for Piræus Bank, som den græske vicepremierminister Yannis Dragasakis har udpeget til at undersøge, hvad det ville indebære, hvis Grækenland gik med i banken, gav et interview til Grækenlands STAR TV om, hvorfor landet seriøst burde overveje dette

tilbud.

»Det er for tidligt at komme med vurderinger og konklusioner, og mulighederne for Grækenlands deltagelse i projektet undersøges stadig«, understregede Roumeliotis, der også var Grækenlands repræsentant til IMF, iflg. *GRReporter*. Han sagde, at det ikke var et spørgsmål, om Grækenland vælger Vesten eller BRIKS. »Den politik, som Valutafonden (IMF) og EU har gennemført i Grækenland i de seneste år, har medført en indskrumpet økonomi og en forøget arbejdsløshed. At undersøge andre veje til at støtte og udvikle økonomien skader ikke Grækenlands interesser.« Roumeliotis sagde, at »eftersom USA samarbejder med Kina, kan Grækenland gøre det samme, i betragtning af den kendsgerning, at Kina yder det største bidrag til at finansiere USA's underskud.«

Afslutningsvis sagde han, at en tilslutning til BRIKS-banken ikke ville indbefatte underskrivelse af et memorandum, fordi »formålet med denne bank er at finansiere infrastruktur til støtte for økonomisk vækst«.

I mellemtiden sagde premierminister Alexis Tsipras i hovedtalen under en afsluttende middag i forbindelse med konferencen i Athen den 14.-15. maj, der er sponsoreret af *The Economist*, at hans land var »meget tæt på« at opnå en aftale med bailout-långiverne, men han insisterede på, at der »ikke var nogen mulighed« for, at Grækenland ville overskride sine røde linjer, inklusive yderligere nedskæringer i pensioner og lønninger. »Vi synes at have nået frem til en fælles forståelse med institutionerne mht. flere spørgsmål, og det gør, at vi er optimistiske mht., at vi virkelig er meget tæt på en aftale«, sagde Tsipras. »Men der resterer fortsat flere uløste spørgsmål ... Jeg ønsker at forsikre det græske folk om, at der ikke er nogen chance eller mulighed for, at den græske regering går tilbage på spørgsmålet om lønninger og pensioner. Lønmodtagere og pensionister har lidt nok.«

Han tale bar overskriften: »En vision for Europa under

forandring; 100 dage i regering, resultater og udsigter for Grækenland.« Han fremførte, at den nedskæringspolitik, der var blevet gennemført som krævet under to aftaler om bailout, var en »bevidst overførsel« af den økonomiske recessions negative eftervirkninger til at bæres af middelklasserne og lønmodtagerne. »Under memorandaet steg ulighederne til skyerne, arbejdsløsheden tredobledes og pensioner blev dramatisk beskåret. De eneste, der ikke led, var rige grækere, der hurtigt afskibede deres penge til udlandet og fortsat undgår at betale skat i dag.«

Foto: Den græske premierminister Alexis Tsipras

Den schweiziske hær forbereder sig til EU's kollaps

16. maj 2015 – Præsident for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi, samt herskerne i Bruxelles bliver ikke glade: Den schweiziske hær forbereder manøvrer til september med stabsøvelser og udstationering af 5.000 tropper, baseret på et »fiktivt« scenarie om, at Europa falder fra hinanden midt i en økonomisk krise. Som det er udlagt på websiden for den Schweiziske Hærs Territorium 2 Kommando, der skal gennemføre øvelsen, er scenariet det følgende:

»I et fiktivt fremtids-Europa, med nye lande og grænser, har en økonomisk krise taget magten. Virkningerne når også til Schweiz: knaphed på forsyninger, smugleri og kriminelle organisationer. Store forsyninger af olie, gas og korn er

målet for sabotage og plyndring. Hertil kommer, at etniske konflikter udløser store bølger af flygtninge til Schweiz.«

»Bundesrat [det schweiziske føderale råd, det eksekutive organ] beordrer hæren til at forstærke grænsetropperne og de civile partnere i kantonerne (politi, brandvæsen og sundhedstjeneste). Hæren får ansvaret for at beskytte især sårbar infrastruktur for telekommunikation, elforsyning og fødevareforsyning.«

Den regionale Basel-avis *Basellandschaftliche Zeitung* indledte sin dækning den 13. maj: »Den schweiziske hærskabs lederskab har tydeligvis ikke den store tillid til fred i EU. Det er den eneste forklaring på, at de nu igen planlægger en øvelse for at forsvare farer som følge af et kontinent, der synker ned i anarki. En lignende øvelse i 2012, 'Stabilio Due', var også baseret på en økonomisk krise i EU, med et Frankrig, der faldt fra hinanden med diverse krigsherrer, af hvilke en invaderer Schweiz' Jura-region.«

Det siges ikke; men måske er årsagen til Schweiz' manglende tillid til EU, dennes kriminelle og selvmorderiske inkompetence mht. indsatsen for at beskytte sine 'too-big-to-fail'-banker, det være sig Draghis pengetrykning i ECB, eller det Grækenland, som Trojkaen har gjort til offer.

**Medlem af den tyske
Forbundsdag:**

Løs flygtningekrisen med en Marshallplan for Middelhavsområdet

15. maj 2015 – I et interview med magasinet *Focus* kritiserede Dagmar Wöhrle (Kristelig-Social Union, CSU, Bayern), en tidligere assisterende minister i Tysklands Udviklingsministerium, den kendsgerning, at hele debatten om, hvordan man skal håndtere flygtningestrømmen over Middelhavet, domineres af udenrigspolitik og interne sikkerhedspolitikere. Hendes argumentering gik ud på, at eftersom det er nødvendigt at organisere et effektivt program til at redde flygtningene, og i betragtning af, at de virkelige årsager til problemet er økonomiske, sociale og politiske, er det presserende nødvendigt med et program for Middelhavsområdet for at forbedre vilkårene for de mennesker, der lever der.

Med hensyn til det nødvendige nødprogram sagde Wöhrle, at hun meget beklagede, at Italiens »Mare Nostrum«-program er blevet nedlagt og opfordrede til dets genindførelse, fordi det var et godt program, som EU burde give finansiell støtte til Italien for. I stedet for at bygge en mur op omkring Europa, burde EU lancere en Marshallplan, især i lande som Syrien og Libyen – en million flygtninge venter på at blive overført til Europa alene i Libyen. De har behov for et økonomisk perspektiv, som Europa bør tilbyde, sagde Wöhrle, hvilket også ville være på linje med idéer i FN, der er en gentagelse af visse forslag, som LaRouche-bevægelsen præsenterede for tre år siden, i sin Marshallplan for Middelhavsområdet.

Et andet aspekt af udviklingspolitikken, understregede hun, ville være at yde direkte hjælp til lande i Afrika, hvorfra de fleste flygtninge kommer fra – Nigeria, Somalia, Eritrea og Sudan. Der ligger også en udfordring for den Afrikanske Union, tilføjede hun og understregede, at det ville være fornuftigt

at afholde et EU-Afrika-topmøde nu. Europa har ikke den valgmulighed, ikke at handle på flygtningeproblemet på en konstruktiv måde, konkluderede Wöhrl, fordi flygtningespørgsmålet er blevet et spørgsmål om Europas skæbne.

Foto: Et ukendt antal flygtninge er druknet i Middelhavet i forsøg på at komme til Europa.

Læs også: Schiller Instituttets Specialrapport: **Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent**

BRIKS er et alternativ for Grækenland, hævder regeringsministre

15. maj 2015 – Medlemmer af den græske regering gør det klart, at Grækenland har et alternativ, hvis Europa ikke ændrer sin politik. Dette alternativ er tydeligvis BRIKS. I en tale på en konference den 14.-15. maj i Athen, sponsoreret af *The Economist*, sagde den græske forsvarsminister Panos Kammenos, at Grækenland vil søge andre veje til finansiering, hvis forhandlingerne med landets lånekreditorer ikke lykkes.

Kammenos sagde, at hvis »kreditorerne ønsker at kvæle Grækenland og vælte regeringen, som man ikke synes om i

Tyskland, har Grækenland intet andet valg end at vende sig mod andre kilder til finansiering«. Han sagde, at han var favorabelt indstillet over for samarbejde med Kina og Rusland. »Hvis de beslutter sig for at fjerne Grækenland fra Vesten, må landet finde sin egen vej«, sagde han.

Han kom også ind på Grækenlands drøftelser om driftsrettighederne over havnen i Piræus med den kinesiske skibsfartsselskab COSCO, der byder på driftsrettigheden over havnen, og som allerede opererer Piræus Containerterminal. »Vi er langt fremme i forhandlinger om en snarlig udvidelse af dette samarbejde i forbindelse med, at man også vil inkludere et jernbanenetværk«, sagde Kammenos på konferencen.

Ligeledes i en tale advarede ministeren for produktion, genopbygning og energi, Panagiotis Lafazanis, dem, der søger at »kvæle det græske eksperiment«, om, at Grækenland ikke længere er »uden rygrad« og er fast besluttet på at forfølge nye energialliancer og økonomiske partnerskaber – som f.eks. med BRIKS – på trods af den kendsgerning, at »mange kredse ønsker, landet fortsat skal være et traditionelt gidsel« for Europa. »Hvis nogen konstruerer en arkitektur, der ønsker Grækenland ekskluderet, må de vide, at et sådant Europa vil være handikappet.« Han sagde, at det er regeringens politik at gøre Grækenland til et »omdrejningspunkt for energi« i Middelhavsområdet og Europa og henviste til den Transasiatiske Pipeline (TAP), der vil transportere naturgas fra Aserbajdsjan, samt til det russiske forslag om en forlængelse af Turkish Stream gasledningen til græsk territorium. Han sagde, at han støttede skabelsen af stationer for LNG (Liquified Natural Gas) og opkoblingen af gasledninger mellem Grækenland, Rumænien og Bulgarien.

På samme konference understregede statsminister Nikos Pappas, at regeringen søger en »løsning« på krisen, ikke en »overenskomst«. Han sagde, at enhver aftale måtte indeholde »en bestemmelse om reduktion af gælden og en bestemmelse om forøget beskæftigelse«. Han anklagede politikere og kredse i

Tyskland og Europa for at underminere indsatsen for at overvinde det aktuelle dødvande. Pappas fremførte, at »Grækenland har til hensigt at finde en løsning; det nytter ikke at begynde at lade som om, og gentage de samme fejltagelser«.

Foto: Kort over de påtænkte linjer for Turkish Stream gasledningen. En linje fører til Grækenland.

RADIO SCHILLER den 18 maj 2015 – BRIKS alliancen konsolideres og udbygges

Er Victoria Nuland ved at slippe sine nazister løs i Makedonien?

13. maj 2015 – Den aktuelle destabilisering i Makedonien, som gennemføres af terrorister og agenter for en »farvet revolution« fra Kosovos Befrielseshær (UCK), gennemføres under overvågning af nazi-elskeren Victoria Nuland. Iagttagere fra Rusland og Serbien insisterer på, at den amerikansk ledede destabilisering tilsigter at sabotere »Turkish Stream«-

gasledningen, der skal løbe fra Grækenland til Serbien gennem Makedonien.

En af de intriger, man bruger, er operation »Storalbanien«. Den 7. april erklærede den albanske premierminister Edi Rama og den kosovanske udenrigsminister Hashim Thaci (tidl. UCK-leder), i et interview med Pristina Tv, at »foreningen af Kosova og Albanien er uundgåelig og ubestridelig«.

Den 30. april underskrev Victoria Nuland og den albanske udenrigsminister Bushati i Washington en erklæring om amerikansk-albansk partnerskab. (Erklæringen kan læses her: <http://www.state.gov/p/eur/rls/rm/2015/apr/240864.htm>)

Den 9. maj angreb en etnisk-albansk »terror«-kommando en politistation i Kumanovo, Makedonien, 40 km fra hovedstaden Skopje. Kampen med politiet varede i 30 timer. Slutteligt blev 14 »terrorister« dræbt, og 27 blev taget til fange. Lederne er alle kendte UCK-veteraner.

Kort tid efter påtog den Nationale Befrielseshær (NLA), bedre kendt som den makedonske version af UCK, sig ansvaret for angrebet på Kumanova med en erklæring om, at fra og med i dag handler alle albanske grupper og militære enheder som et enkelt organ med det formål at etablere »Republikken Illirida«, forløberen for Storalbanien.

Mens diverse Soros-ledede organisationer mobiliserede gadeprotester til fordel for den etniske, albanske minoritet i Skopje, sendte Kosovos regering den 11. maj specialstyrker til grænsen med Makedonien. Den 12. maj trådte den makedonske regerings indenrigsminister og chefen for efterretningsvæsenet tilbage.

EU, NATO og USA lægger pres på Skopje.

De diplomatiske missioner fra USA, EU, OSCE og NATO i Skopje udstedte en fælleserklæring. EU's kommissær for udvidelse har tilskyndet den makedonske regering i Skopje til at komme med

en forklaring på begivenhederne.

Foto: Den 30. april underskrev Victoria Nuland og den albanske udenrigsminister Bushati i Washington en erklæring om amerikansk-albansk partnerskab.

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan opløse deres tankeblokering og sikre deres fremtid

16. maj 2015 – For enhver opmærksom iagttager må det egentligt stå ganske klart, at festlighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over nationalsocialismen er et historisk vendepunkt. De vestlige statschefer boykottede ceremonien, og i stedet sad den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske præsident Pranab Mukherjee sammen med præsident Vladimir Putin på ærestribunen. For første gang marcherede kinesiske soldater sammen med russiske i denne, den største militærparade i Ruslands historie.

I mellemtiden har informationerne om den kinesiske politik med den Nye Silkevej og den nye model for internationalt samarbejde, som BRIKS-staterne i et utroligt tempo opbygger, bredt sig i vigtige industri- og militærkredse i mange europæiske stater bag kulisserne – på trods af de vestlige mediers udbredte censur, der stadig finder sted. Frem for alt

i den tyske middelstand har den bitre erkendelse meldt sig, at sanktioneerne mod Rusland har skabt et dybt indsnit i deres eget kød, med tilbagegangen i eksporten på 35 %, mens USA – der forlanger, at Europa forordner sanktioner imod Rusland – samtidigt øgede deres eksport til Rusland med 17 %.

I stadigt videre kredse udbredes ligeledes kendskabet til den nye form for internationalt samarbejde mellem BRIKS-staterne og et stort antal yderligere nationer, der ikke alene virkeliggør fælles infrastrukturprojekter og talrige samarbejdsaftaler, frem for alt inden for højteknologiske områder, men også tilbyder alle nationer en inkluderende model for samarbejde inden for såvel økonomiske som finansielle områder, som repræsenterer et bevidst og klart alternativ til geopolitisk konfrontation mellem blokkene.

Det seneste eksempel på denne totalt forandrede dynamik udgøres af den indiske premierminister Narendra Modis tredages statsbesøg i Kina, hvor man vedtog 24 omfattende samarbejdsaftaler og en fortsat intensivering af partnerskabet mellem de to nationer. De kinesiske medier understregede, at styrkelsen af partnerskabet mellem Kina og Indien ikke alene stimulerede begge de to, fremvoksende landes økonomi, men også lovede godt for regionen og den øvrige verden. I betragtning af en fælles befolkning på 2,5 mia. mennesker er den fælles udvikling af disse to nationer i sig selv en god nyhed. Præsident Xi understregede, at de to nationaløkonomier mere og mere ville supplere hinanden og desuden ville være de to lokomotiver for vækst, på hvilke den regionale udvikling og udviklingen af verdensøkonomien beroede.

Kina har gentagne gange indbudt USA og andre, store nationer til at samarbejde med denne inkluderende, økonomiske model og de nye banker, som AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) og den Nye Udviklingsbank («BRIKS-banken»), om en politik til gensidig fordel – altså den såkaldte win-win-strategi; frem for alt udgør det et nyt koncept for samarbejde mellem store nationer, der er baseret på fuldkommen

respekt for den gensidige suverænitet og det herskende samfundssystem. Den tyske industri ville for længst være brudt sammen, hvis der ikke bestod en voksende, økonomisk relation til Kina, og Indiens ligeledes signifikant stigende betydning er ikke først kommet i fokus siden den seneste Hannovermesse. Hvad er det så, der forhindrer Tyskland og de andre europæiske nationer i at gøre det, der ligger i deres egen interesse – nemlig, sammen med BRIKS-staterne, at komplettere dette nye verdensøkonomiske og verdensfinansielle system, dette alternativ til den transatlantiske verdens bankerotte kasinomodel, et alternativ, der er orienteret mod realøkonomi og det almene vel?

Hvis Tyskland ville gå foran, ville resten af Europa følge efter lige så vel, som det nu er tilfældet med tugtemester Schäuble og hans fordømte nedskæringspolitik over for Grækenland. En klar, europæisk politik for en ny fredsorden for det 21. århundrede, som er grundlaget i strategien for den Nye Silkevejspolitik, der er inkluderende for alle verdens stater, ville også være den bedste støtte til, at USA kan finde vej tilbage til sin karakter af republik sådan, som det oprindeligt blev grundlagt under den amerikanske revolution og forfatning, og i traditionen efter Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy.

Lydighed som forhåndsindstilling – hele vejen til verdenskrigen?

Den tænkende del af det tyske etablissement og velmenende, såkaldte almindelige borgere er absolut i stand til at erkende, at BRIKS-staternes nye, økonomiske koncept repræsenterer et virkeligt fremtidsperspektiv. Men det, som forhindrer, at man aktivt forfølger sin egen interesse, er en ligefrem skizofren forhåndsindstilling med i lydighed at opføre sig i konformitet med den politiske korrekthed i den

nye Kolde Krig med Rusland. Og det hører med til denne regel for, hvad der må siges, at Rusland var aggressoren i Ukraine, at Putin var ansvarlig for en »kriminell og folkeretsstridig annektering af Krim«, som Merkel atter understregede det i Moskva.

Sandheden er tværtimod, at Rusland, efter en lang række af forsøg på regimeskift gennem farverevolutioner, som Victoria Nuland & Co. finansierede, og NATO's udvidelse mod øst, reagerede på, at USA af geopolitiske grunde anstiftede et statskup i Kiev, der udgjorde en substantiel trussel mod Ruslands sikkerhedsinteresser. Rusland interвенerede bogstaveligt talt i sidste øjeblik for at forhindre, at NATO fik kontrollen over Krim, og dermed over russernes adgang til Sortehavsflåden, et forløb, som selv George Friedman fra den amerikanske tænketank »Stratfor« understregede, ville have gjort Rusland umulig at forsvare.

Ved fru Merkel det? Hvis hun ikke ved det, bør hun ikke beklæde kanslerembedet. Hvis hun ved det, og alligevel taler om »kriminell annektering af Krim«, så burde det tilføje et par ekstra meter til hendes næse, som, gennem hendes udtalelser om samarbejde med NSA, allerede burde vokse sig til en meget lang tud.

Men hvorfor underkaster så mange, i øvrigt udmærket begavede tyskere sig denne politiske korrekthed med den nye Kolde Krig, som i værste fald inden for kort tid kunne føre til Tysklands og hele verdens totale udslettelse i en atomkrig? Hvorfor bedrager de sig selv efter mottoet: »Jeg er lille, mit hjerte er rent, og vi forsvarer jo blot de vestlige værdier, som demokrati og menneskerettigheder?« Af hjertets fejhed – og fordi det er vigtigere at tilhøre »klubben« og nyde godt af alle de privilegier, som er forbundet med dette, end at ville erkende sandheden, og efterfølgende eventuelt at måtte forsvare den.

70-års dagen for nationalsocialismens totale nederlag er måske

et godt tidspunkt til at erindre sig, at det netop var denne fejhed, som i 1930'erne fik mange tyskere, der slet ikke var nationalsocialister, til alligevel at blive til medløbere, idet de skridt for skridt reducerede, og slutteligt opgav, deres modstand mod Hitler. Det amerikansk støttede statskup i Kiev har uden for enhver tvivl bragt ukrainske fascister, der åbenlyst bekender sig til Stepan Bandera og benytter hagekorslignende symboler, til magten. Bør det ikke forurolige os? Men det bestrides, altid efter devisen: Vore fascister er gode fascister.

Men hvad ville der ske, spørger den kiksede, tyske intellektuelle, hvis det skulle komme til en militærkonfrontation over Ukraine? Har vi da ikke brug for NATO's beskyttelse?

Hvis tyskerne holder fast i denne fejlagtige tænkemåde, er vi snart alle døde. Og hvordan skal vi naivt tro på, at fru Merkel i et sådant tilfælde vil huske på sin embedsed, efter at hun åbenlyst har lært at spille så godt skuespil – »Udspionering blandt venner går slet ikke« – at man måske skulle indstille hende til en Oscar. Eller i det mindste til en kabaret-pris.

For nu at adressere et andet, meget vigtigt aspekt: Den hjertegribende flygtningekatastrofe, hvor en million mennesker allerede er flygtet, og hvor, iflg. Amnesty International, yderligere 57 millioner i den nærmeste tid kunne flygte, er frem for alt et resultat af krige, der var bygget på Blairs og Bush' løgne. Den eneste, indlysende løsning ligger i den omfattende Marshallplan for Afrika, Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien – men som, under de aktuelle omstændigheder, kun kan virkeliggøres gennem samarbejdet med BRIKS-staterne.

Spørgsmålet er altså: Er vi tyskere stadig et folk af digtere og *tænkere* – eller en Pinocchio-fanklub? Lad os være optimistiske og beslutte os for den første variant!

Titelbillede: Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Iran advarer USA og Saudi Arabien imod at standse skib med nødhjælp til Yemen

13. maj 2015 – I kølvandet på gennemførelsen af et stop i fem dage, i perioden 13.-17. maj, for luftangrebene på Yemen fra den saudisk-ledede alliance, har Iran sendt et nødhjælpsskib af sted til Yemen med de mest nødvendige medicinske forsyninger.

»Et skib, der medfører et tolv mand stort lægeteam fra Iran, så vel som over 100 tons af landets hjælp, bestående af medicin og lægeudstyr, blev afsendt til Yemen onsdag morgen«, den 13. maj, sagde vicedirektør for det Iranske Røde Halvmåne, Seyed Reza Rais Karami, rapporterede *Fars Nyhedsagentur*.

Iranske myndighedsfolk forventer, at skibet vil ankomme til Hodeida, Yemen, i næste uge. Den Islamiske Republiks Flåde har lovet at vogte skibets sikkerhed. En talsmand for det saudiske militær sagde den 12. maj, at hvis Iran ønsker at levere humanitær hjælp, bør landet koordinere det igennem FN; et iransk forsøg på at levere nødhjælp ad luftvejen blev standset af saudierne bombning af lufthavnen i Sana'a.

Idet man frygtede, at saudierne ville forsøge at standse de medicinske forsyninger i at nå frem til Yemen, har Irans vicegeneralstabschef, gen. Masoud Jazayeri, advaret USA og dets arabiske allierede fra Golfstaterne mod at standse et nødhjælpsskib fra Iran med kurs mod Yemen, rapporterer *Associated Press* i dag. »Både Saudi Arabien og dets nye herskere, så vel som også amerikanerne og andre, bør huske, at hvis de skaber problemer for den Islamiske Republik mht. at sende humanitær hjælp til lande i regionen, vil det være gnisten til en ild, hvis slukning definitivt ville være uden for deres rækkevidde«, sagde Jazayeri. »Jeg erklærer ligefremt, at den Islamiske Republik Irans selvpåførte tilbageholdenhed ikke er grænseløs«, advarede han. Bemærkningerne faldt i et interview med det Teheran-baserede, arabisksprogede Al-Alam den 12. maj.

Foto: Et iransk skib, kaldet Nejat (redning), afsejler fra den sydlige, iranske havn Bandar Abbas med kurs mod det krigshærgede Yemen.

Tørkekrisen forværres i Brasiliens nordøstlige og sydøstlige del – Myndighederne frygter socialt kaos

12. maj 2015 – Tørken, der berører de syv stater i Brasiliens forarmede nordøstlige og sydøstlige del, inklusive Sao Paulo,

Espiritu Santo og Minas Gerias, har nået et dramatisk omfang, i en sådan grad, at militære myndigheder i Sao Paulo arrangerede en særlig konference i slutningen af april for at drøfte, hvordan de og andre officielle myndigheder eventuelt skulle respondere i tilfælde af, at vandmangel fremprovokerer socialt kaos.

Paulo Massato, direktør for det statslige vandselskab Sabesp i Sao Paulo, advarer om, at vandet kunne slippe op i byområdet så tidligt som juli måned, hvis de nødinfrastrukturprojekter, der i øjeblikket er under opførelse, ikke er klar til den tid, rapporterer *El Pais* den 5. maj. Vandstanden i områdets reservoirer er lavere end sidste år.

Situationen i den nordøstlige del, landets fattigste region, er svar, et resultat af en fire år lang tørke, der fortsætter – og, ligesom Californien, resultatet af årtiers forsømmelser mht. at bygge den nødvendige infrastruktur, der kunne forbedre menneskets kontrol af biosfærens vandcyklus. I begyndelsen af april i år blev 56 byer i seks stater erklæret i en tilstand af »forsyningskollaps«, og dette antal forventedes at stige til 105 på kort sigt. Den eneste kilde til vand i disse byer er tankvogne, der kører vand ind. Et foruroliget Nationalt Integrationsministerium (NIM) undersøger opførelse af brønde og reservoirer – forsyningerne til sidstnævnte måtte komme udefra – tydeligvis utilstrækkelige løsninger.

Landbruget i regionen er ødelagt, idet nedbørsmængden i regntiden i de seneste fire år ikke har været tilstrækkelig til at fylde reservoirerne eller genopbygge grundvandet, rapporterer *Globo*. 862 kommuner befinder sig i nødretstilstand; siden 2011 er syv millioner dyr døde, og landbrug med malkekvægbestande, som er i nedgang, har været nødt til at sælge deres dyr pga. af fodermangel. Ifølge agronom Vlaminc Saraiva er mere end 50 % af kornhøsten gået tabt i de seneste år, og det samme gælder 40 % af dyreholdet.

I Sao Paulo sammenkaldte den militære kommando i den

sydøstlige del af landet, som omfatter alle militærstyrker i staten, til en konference den 28. april med »problemet med vandforsyningen til forbrug i staten Sao Paulo« som eneste punkt på dagsordenen. Ved dette arrangement, hvor akademikere og folk fra industrien også deltog, sagde direktør Massato fra Sabesp, at hvis infrastrukturarbejder nu under opførelse blev færdige, ville det kun kunne garantere vandforsyningen frem til oktober, hvor den næste regntid starter. »Så må folk opsende bønner for regnens komme«, sagde han. Han forudsagde et »rædselsscenario«, hvor der ikke ville være adgang til mad og elektricitet, og hvor alene Hospital des Clinicas ville få brug for 300 tankvogne vand om dagen for at opfylde sit behov – et antal vogne, som staten ikke engang er i besiddelse af.

Fordi folk opsamler vand i tønder og andre større beholdere – optimale steder for udklækning af myg – er myggebestanden eksploderet i Sao Paulo og har udløst en epidemi af dengue-feber, der spredes via myg. Denne epidemi lægger et hårdt pres på de i forvejen overbebyrdede sundhedsfaciliteter.

Foto: Storbyen Sao Paulo oplever den værste tørke i 80 år.

Rusland inviterer Grækenland til at gå med i BRIKS-banken

11. maj 2015 – Mens Grækenlands europæiske »partnere« har afskåret al kredit til landet, har Rusland indbudt Grækenland til at blive en del af BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB), sagde den russiske vicefinansminister Sergei Storchak, der er den russiske repræsentant for NDB, til Athen-Macedonien Nyhedsagenturet (ANA-MPA). Ifølge det græske nyhedsagentur

ville et medlemskab af banken give mulighed for finansiering af en række udviklingsprojekter, især, hvis Grækenland tvinges ud af Eurozonen eller tvinges til en betalingsstandsning.

Storchak foreslog, mht. græsk-russiske relationer, og hvordan de kan udvikles yderligere, »For så vidt som jeg mest arbejder med international finansiering, mener jeg, at begge nationer kan arbejde inden for betingelser af at bruge national valuta, i hvert fald i Ruslands tilfælde kan russiske rubler bruges til betaling for varer og ydelser.« Hvad der imidlertid er vigtigere, så understregede han, at »BRIKS-banken«, som er et ofte anvendt kælenavn for NDB, er den anden, globale institution af denne art, som ikke alene vedrører udviklingsprojekter i Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika og Kina, men mere generelt i de fleste lande i verden.

Han uddybede, hvordan bankens styrelse fungerer, inklusive, hvordan Grækenland har mulighed for at deltage og have fuld adgang til finansieringsmuligheder. Han sagde, at det ikke ville overraske ham, hvis Grækenland blev det første land, der indgav anmodning om finansiering som et fuldgældigt medlem.